

man maa være forsigtig med ikke at gaae videre i denne Retning. Nu skal jeg paa den anden Side erkjende, at Forholdene i denne Retning ere høist ngunstige for nærværende Tid; thi Folk blive henviste til Københavns Universitet uden Midler, med Anvitsning paa Informationer, som de ikke kunne faae, og med Anvitsning paa Stipendier, som de ikke kunne opnaae. Derfor skulde det være mig hjært, om man som en Overgang kom dertil, at de Studerende, som fortjente Stipendier ved disse extraordinære Pladser, fik dem tidligere, men at det ogsaa saa maatte være klart, at det kun var en Overgangsbevilling, man gjorde, for at ikke Mange, som allerede have vendt sig til andre Beseftigelser, derved skulde vende om igjen i den Tro, at der nu vilde blive bevilget endnu flere Stipendier, end der er. — Jeg skal udtale min Glæde over, at Udvalget har overført en Deel af Summen til Selskabet Philadelphia. Det er i mine Dine en Fortjeneste, at dette Selskab, der oprindelig er stiftet som et Broderesskab, sætter Hensynet til Kammeratskælsen mellem Studenterne overst og Hensynet til den Bane, som Selskabet oprindelig er bestemt for, derunder, og at det derfor mange Gange hjælper en Student frem til en hurtigere Levevei igjennem en mindre Examen, Seminarieexamen eller Sligt. Jeg troer, det vilde være heldigt, om Mange, der havde faaet academisk Dannelse, førtes hurtigere og bestemtere over i en saadan anden Virksomhed, istedetfor at vedblive med, som mange Andre at trage efter et Maal, som de Allerfleste ellers altfor seent ville naae. — Det Andet, jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om, er om denne Bevilling til Seminariefonden. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke har fuldstændig Ret i at sige, at naar Folkehinget eengang har givet en saadan Bevilling, saa maa Sagen være en dømt og afgjort Sag, thi siger han, ellers blive Forhandlingerne for vidtløftige. Jeg er bange for, at naar enhver saadan Afstemning, hvor Meningerne staae deelte, skal være en dømt og afgjort Sag, saa vilde Forhandlingerne blive endnu vidtløftigere, naar det ikke staaer for Thinget, at hvis man skulde komme til en

mindre heldig Afstemning, saa staaer det frit for senere at forandre den. Jeg troer ingenlunde, at det, at betragte enhver Afstemning som et aldeles til evig Tid uforanderligt Resultat, just vilde gjøre Forhandlingen lettere, og dernæst forekommer det mig, at da det er en saadan bestemt Sum, som oprindelig er opstillet i Egenkab af en Refusion for bestemte Indtægter, saa skulde man i samme Dieblift, som man igaar vedtog Forslaget om de 50,000 Rd., der skulde anvendes til andre Formaal, være en lille Smule forsigtig ved at nægte denne Sum; thi det er klart, at man oprindelig ikke vilde Seminarierne tillids ved at føre denne Sum over fra den særlige Indtægt paa Finantsloven i Almindelighed, men det er dog senere blevet anvist som den bedste Bet til at staae Statsseminarierne ned, paa Finantsloven fuldstændig at nægte denne Sum. Jeg berørte allerede igaar, at Statsseminarierne for mig staae som en absolut demokratisk og nødvendig Institution i et demokratisk Land, de vilde ellers faae en Charakter, der ikke i mine Dine er heldig for den folkelige Udvikling. Jeg slutter mig i den Henseende aldeles til det Andragende, der i sin Tid blev indgivet af det ærede Medlem for Præste Amts 4de Valgkreds (Frolund) til Standerne mod Privatseminarierne. Han fremhævede deri, at de private Seminarister let fik en eenfaldig religiøs og partisk Retning. Jeg troer derfor, at det er heldigt, at Staten hovedsagelig beholder Ledelsen af Seminarierne i sin Haand; men naturligvis maa Alt, hvad der kan staaes heldbringende ved fri privat Virksomhed, ved Siden have den fuldeste Ret til at virke. Jeg skal derfor idetmindste for mit Vedkommende stemme for denne Conto, saaledes som den er forelagt af Ministriet. Jeg vil dog idetmindste haabe, at den Afstemning, der igaar foregik, maa blive indregistreret under de midlertidige Afgjørelser og blive stillet under det Synspunkt, at det var ligesom en Beslutning under Aarsbudgettets trange Aaar. I ethvert Tilfælde vil jeg idetmindste ikke undlade at tilegne mig den private Tilfredsstillelse her at stemme imod Udvalget for at vise, at hvis vi skulde glide ind i en fort-